

זכרון תורת משה

אכסניה לתורה וחסידות

יו"ל ע"י חבורת האברכים שע"י מרכז מוסדות לעלוב
מיסודו של כ"ק מרן אדמו"ר הקוה"ט זצוקללה"ה זיע"א
בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר עט"ר שליט"א

פרשת שופטים ד' אלול תשע"א גליון תקל"א

זמני כניסת ויציאת השבת

ר"ת	מוצ"ש	הדה"נ	
בני ברק	7:41	6:42	8:16
ירושלים	7:39	6:27	8:18
באר אפרק	8:25	7:09	8:37

דברי תורה

ממוינתו הגה"צ אב"ד
דקהלתינו שליט"א

שופטים ושופטים, אשר ה' אלוךך נתן לך, ושפטו, משפט צדק, (טו, יח) שופטים ושופטים הם הכלי מלחמה נגד היצר וכמו"ש בשפ"א (שופטים תל"ה) "שופטים הוא לשפוט כל המעשים לפי החכמה והדעת ע"פ התורה, ושופטים הוא אף שאין השכל מסכים כי יש הרבה זמנים שאין זוכין לבוא לישוב הדעת כראוי, צריכין לכוף עצמו כמו השופט שכופה לבעל דין שבע"ד סובר שהאמת אתו, כן צריך להיות באדם עצמו ב' בחינות, שופטים הוא לבעל החומר והשכל ושופטים הוא לקיים גזירת המלך בלי טעם". עכ"ל.

והנה בחינת שופט שהוא השכל והדעת יש בזה ניסיון שלפעמים היצר מבלבל ומטמטם לבו ומוחו שאין אתו וידע עד מה אם הוא מצוה ומצד היצ"ט, או עבירה ומצד היצ"ר, אז העצה להשליך על ה' יהבו ולחשוב מהו התועלת שיצא מזה למען שמו ית' ואיזה תענוג ונח"ר יגרום בזה להקב"ה, ובזאת המחשבה תתבטל כל שולטני רוגזו ומחלו ערקו מניני מפני מחשבתו הקי לעשות נח"ר ליוצרו ואין להם רשות לבעול אתו מבין וכידוע מהרה"ק החוזה מלוכלין זי"ע שבדרכו להרה"ק ממעזריטש זי"ע עמד בניסיון גדול והיצ"ה"ה המציא לו היתרים ע"ז ושאלו בו שום צד נדגוה איסור ובסוף ניצל מזה ע"י שחשב האם יגרום בזה תענוג ונח"ר למעלה ומיד נתבטל כל הנסיון ונתברר שהי רק דמיון.

וזהו שופטים ושופטים נתן לך ללחום עם היצר, וכדי לדעת אם השופטים הם מהיצר טוב. העצה היא אשר ה' אלוךך נתן לך שתחשוב מה ה' אלוךך נתן לך, פי' שהעצה של השופט תהי על אופן שה' אלוךך נתן לך שיתן לך עצה שיש בזה נחת רוח לה' אלוךך. ואז תהי בטוח ושפטו משפט צדק, כי אז תנצח אותו ותתגבר עליו בכוח זה, ואז יהי השופט שלך שהוא בחינת דעת והשכל שופט מצד היצר הטוב. (שופטים תשס"ה).

שיהיו הם באחדות כראוי, אז עיד"ו יהיה הש"ת נותן לך בלשון הווה תמיד תנינה כסדר שתמיד יתן לך את א"י ותמיד תשבו עליה ולא יהיה ח"ו שנאת חנים שעבורה הרב בית שני וגלו ישראל מארצם ר"ל אלא תהיו תמיד באחדות ועיד"ו יהיה קיום לנתינת הארץ לכם מהש"ת ובנין ביהמ"ק ולא ייחרב ח"ו ולא יגלו

מארה"ק ח"ו. ולכן נמי כתיב נותן לשון הווה ולא יתן לשון עתיד הגם שהם עדיין במדבר, עכ"ל בא הש"ת לעוררם ע"י משה רבינו ע"ה שהדרך לזכות לירושת א"י הוא ע"י תוקף אמונה בהש"ת והבטחותיו להם ולהאבות הק' שיתן להם את א"י וכמש"כ ילזרעך נתתי אמירתו של הקב"ה כאילו היא עשויה ויהיה בעיניהם כאילו רואים עכשיו איך שהש"ת כבר עכשיו נותן להם את הארץ ע"ז זה יזכו לרשת את הארץ הק' כמש"כ "שכן ארץ ורעה אמונה", ולא יהיו ח"ו כמרגלים שהגם שאין לנו השגה בדורות הקדמונים ולא בהם ובדקות חטאיהם עכ"ל כיון שבתורה"ק כתוב שחטאו ולא האמינו שהש"ת יכול ורועה להכניסם לא"י לכן נגזר עליהם שישארו במדבר ולא יכנסו לארץ הק' ר"ל אלא לע"ל, לכן בא משה רבינו ע"ה לעוררם מפי הש"ת שיתחזקו באמונה והיו בטוחים בזה ויהיה בעיניהם כאילו הש"ת כבר עכשיו נותן להם את הארץ הק' ומוחה את עמלק וז' עממין מפניהם, ואז עיד"ו יזכו שכך יהיה בפועל ולמעשה, ויזכו לירושת הארץ ומחית עמלק ובנין ביהמ"ק אויף אייביג, שהכל תלוי באמונה בחי' בא חבוקוק והעמידן על אחת וצדיק באמונתו יחיה, ויצליח ויזכו תמיד לכל הישועות ולאמונה גם בצדיקים ויאמינו בה' ובמשה עבדו,

לכן סמך ליה שופטים ושופטים נתן לך בכל שערך וכתובים בלשון יחיד כדי להורות שבעת שבאים להכתיב אלוף לראשם לא יעשו מחלוקות ח"ו שקצתם יאמרו שהפצים באדם זה לראש והשני לא נראה להם ומקצתם יאמרו ההיפך שהשני מרועה להם ולא הראשון, כי אז לא ינהיגם שום מנהיג כראוי. וכאליהו הנביא ע"ה שקילל עיר א' שיהיו כולם ראשים ח"ו, אלא מלמדם שגם אז יהיו כולם באחדות כאיש אחד ולב אחד ובדעת אחד ויקבלו כולם הרב והשופט בהכנעה ויאמינו שיאפילו ריש גרוותא משמאי קממנו ליה' (ברכות נה.) ואז יעלו ויצליחו ותכון מלכותו ורבתו וידירכם כראוי במסילה העולה בית א-ל בדרכי הש"ת ותורתו הק' על מי מנוחות באין פרץ וצווחה ולא יקלקלו זה ע"י חילוקי דעות ומחלוקות על מינוי אלו השופטים. ולכן כתיב גם על זה לשון יחיד ואחדות להזהירם מההיפך כי דבר זה תנאי הכרחי שיצליחו הם ושופטיהם כרצונו ית"ש, ולכן ג"כ כתיב 'בכל שערך' ולא בכל ערך שכבר כתב הש"ח הענין שהיו מושיבים את הבי"ד בפתח שער העיר ושם היה מקום מושב הבי"ד ושם ביתם והדרם ושטיבל שלהם,

ולהג"ל הענין שאחר שקיבלו בני העיר את השופט עליהם בהכנעה שלימה וקיבלו עליהם מרותו בשלימות שאז תכון מלכותו וינהיגם בדרך ה' ברמה, אז ממילא ישיבתו והבי"ד שלו בפתח העיר מורה שזו העיר מתנהגת ע"פ תורה"ק ודרך ה' ולכן הוא יושב בשער העיר לרמו שכל הנכנס בשערה תיכף מכיר שהוא מתנהג ע"פ זה השופט בדרך ה' ועל מנת כן הוא נכנס אליה וגם הוא יכפוף א"ע ככל יתר תושביה לפני הרב והשופט ויתנהג גם הוא על פיו בדרך ה' בדרך התורה והמסורה, ולכן ציווה כן הש"ת שיהיה מושב השופטים בשערי כל עיר ועיר שבזה יראו וישמעו שכולה כפופה לדעת תורה ע"י שופטיה וראשיה ובה יעלו ויצליחו כולם בדרכי הש"ת

המשך בעמ' ב'

שיחת קודש מפ"ק מרן אדמו"ר עט"ר שליט"א

מוצ"ש"ק פרשת שופטים תש"ע
באר אפרק - ארה"ב

שופטים ושופטים נתן לך בכל שערך אשר ה' אלהיך נתן לך לשבטך ושפטו את העם משפט צדק (טו, יח) הנה יש לדקדק בזה כמה דקדוקים, תחילה אומר הש"ת בפסוק בכל שערך ואח"כ הוסיף לשבטך, ובפסוקים בא לומר שיש ליתן שופטים גם לפי מנין השערים וגם לפי מנין השבטים, שכן בפשטות שערך הם עיירות וערים שלך ולכן אם יש כמה שבטים בעיר אחת אז זולת מה שערך שופט אחד ניצב שזה עיר אחת עוד צריך עוד שופטים כמנין השבטים שבה שופט לכל שבט, וכן איפכא אם שבט אחד מחולק לגור בכמה עיירות א"כ זולת שצריכים שופט אחד לשבט האחד גם צריכים עוד שופטים שיהיה גם שופט בכל עיר של זה השבט, ולכן כתיב גם בכל שערך וגם לשבטך, אלא שעדיין צ"ב א"כ למה אמר בכל שערך אשר ה' אלהיך נתן לך לשבטך באופן שתיבות אשר ה' אלוךך נתן לך מפסיקים בין בכל שערך ובין לשבטך ולמה לא צירפם יחד דהיינו בכל שערך לשבטך ואח"כ אשר ה' נתן לך, והרי שערך ושבטך ענין אחד הוא שערך ליתן שופטים לפי ערך שתיבה גם יחד כנ"ל, וא"כ למה הפסיק ביניהם ולא כתבם יחד, ועוד צ"ב לשם מה נכתב בכל אשר ה' אלוךך נתן לך והרי זה ודאי שמדבר על ערך שיהיו לך בא"י שהרי כשהיו במדבר לא היו להם שם ערים אלא מחנה ישראל על פני המדבר וגם לא שייך שם שערך כי לא היו שם דלתות כלל אלא היו מכוסים בענני כבוד מכל צד, וגם שם לא שייך שופטים ושופטים נתן לך, כי תיכף ביציאת מצרים היה להם משה רבינו ע"ה לרב ומורה וכש"כ אחר מתן תורה בסניני שהיה מלמדם תורה וכן אח"כ מינה להם שרי עשרות שרי מאות ושרי אלפים ותלמידיו ותלמידי תלמידיו היו מלמדים אותם שם תורה"ק במדבר, א"כ על זה אין צ"ל שופטים ושופטים נתן לך, דשם לא שייך בכל שערך ולא לשבטך וא"כ מוכח ממילא שאינו מדבר אלא על ארץ ישראל שנכנסים תיכף אליה א"כ מה צריך הי לומר כאן אשר ה' נתן לך והרי יודעים הם כולם כבר שהש"ת הוא הנותן להם את הארץ, עוד צ"ב למה נכתב כאן הכל בלשון יחיד נתן לך' בכל שערך' וגו' נתן לך', ולא בלשון רבים נתנו לכם' בכל שערכים' וכו', גם צ"ב שהרי בכל שערך הוא בכל עיר ועיר, א"כ למה כתוב שערך ולא כתוב בכל ערך, והרי בתורה"ק הכל מכוון ומדוקק ואתא לדרשה.

לכן י"ל שאכן בתורה"ק יש פשטים ע"ס ולכן לא כתוב כפי ששאלנו נתן לך בכל שערך לשבטך אלא מפסיק ביניהם עם תיבות אשר ה' נתן לך, מושום שאילו כן אז לא היה יכול לסמוך לתיבת שערך את תיבות אשר ה' אלוךך נתן לך כי תיבת לשבטך היתה מפסקת ביניהם ואז היה מפסיד המכוון שהש"ת הוא הנותן לך את שערך, ולכן דווקא הפסיק ביניהם שאז סמוך אצל שערך תיבות אשר ה' נתן לך ורק אח"כ כתוב לשבטך ואז קאי ומובן שאת שערך, משא"כ אילו היה סמוך בכל שערך לשבטך ואח"כ היה כותב אשר ה' אלוךך נתן לך הרי אז היה סמוך לשבטך עם אשר ה' אלוךך נתן לך וזה אינו הפירוש כאן כי את השבטים כבר נתן להם הש"ת לפני זה במצרים ואילו כאן קאי על ירושת ונתינת אר"י לכן הפסיק ביניהם שאז הפירוש שערך שאתם נתן לך עכשיו ה' אלהיך, ואח"כ שב ופירש שיהיה לשבטך, ולכן גם כתוב נתן לך לשון הווה ולא יתן לך לשון עתיד ולא נתן לך לשון עבר ויחד עם זה גם כתוב לך לשון יחיד כי בא לרמוז שע"י שיהיו באהבה ואחזה ושלום ורעות באחדות כראוי שזוהו בחינת לשון יחיד וכמו שמצינו לפני מתן תורה שכתוב ויחן שם ישראל כנגד החר ודרו"ל שכתוב ויחן לשון יחיד להורות שהיו כל ישראל שם באחדות שלימה עד שהיו כאיש אחד ובלב אחד, וכמו"כ כאן רוצה להשמיע ולעורר את ישראל שע"י

בגו צדיקיא

כ"ק הרה"ק מרן אדמו"ר רבינו דוד צבי שלמה מלעלוב זיע"א יומא דהילולא ה' אלול (תרע"ה) [חלק י"א]

עובדי האדמה משכבר הימים, רכובים על סוסיהם האבירים וערכו קבלת פנים נלהבת, ממש 'פנטזיה' בסגנונו הקסום של המזרח.

היה שם יהודי אחד אהון קלר שמו, שפנה אל אנשי ראש פינה שהכירים מקרוב, ושאלתו בפיו: מה ראו על ככה ומה הגיע אליהם? על שום מה נוהגים הם ברבינו דוד בכבוד מיוחד זה שאינם נוהגים באיש, ומה בכלל בינם- עובדי אדמה גליליים - לרבי הירושלמי הרחוק כל כך מעולמם כשם שהם רחוקים מעולמו..

השיבו לו על שאלתו במעשה שהיה, משכבר הימים: **באותם ימים** של אחרי נישואיו של רבינו, התגורר מספר שנים בעפתי, לא בארמונות התגורר בבירתה של הגליל עני היה וגם ביתו דל, מעל פני האדמה הי מבצבץ רק חציו העליון, כשעיקרו של הבית שקוע היה בחתירה שחתרו גם עמלו בנויו בו מתחת לפני הקרקע...

מטבע הדברים דבר נקל היה להביט מבעד להלונות שבחלק המוגבה של הבית ולהשקיף אל כל הנעשה בתוכו...

במשך שנים רבות לא היה מרן הרבי הרדצ"ש שוכב על מיטה לישון, לא ביום ולא בלילה. כל הלילה היה יושב ולומד ליד השולחן, ומשנפלה עליו תרדמה נתמנמנם בשבתו על הכסא עד שהתעורר ושם ללימודו...

אותם יהודים מראש פינה עברו לעיתים קרובות בחצות עפת ואותו יהודי הוא רבינו - שהתגורר מתחת לארמיה שבחדרו דולק האור בכל הלילה כשהוא יושב לו מתחילת לילה עד סופו בכל הגמ' הקי' שעל השולחן- משך את תשומת לבם...

באותם ימים מטופלים היו איכרי ראש פינה בבעיות ביטחון המורות, לא אחת ארע שהערבים ובעיקר כנופיות השודדים והליסטים שבהם, פגעו באיכרים שהיו בדרכם למטולה ולשאר מושבות בגוף וברכוש..

עד שפ"א טיכסו עינה. יהודים בעת צרה הן פונים לצדיק שיתפלל עליהם, אולי נהיה נח גם אנו, נטלו עצה בעצמם וגמרו לילך אצל אותו יהודי רבינו הצפתי העושה את לילותיו ימים ליד הגמ', בחדר הדל שבביתו המט ליפול. אמרו ועשו,

אכן- מספר אותו יהודי- זכינו לכרכתו של האבך ומני אותו יום חדלו פודות בגליל. האיכרים הילכו להם בימים ככלילת במרחבי הגליל שורץ הכנופיות, אך שיערה לא נפלה מראשם ארצה..

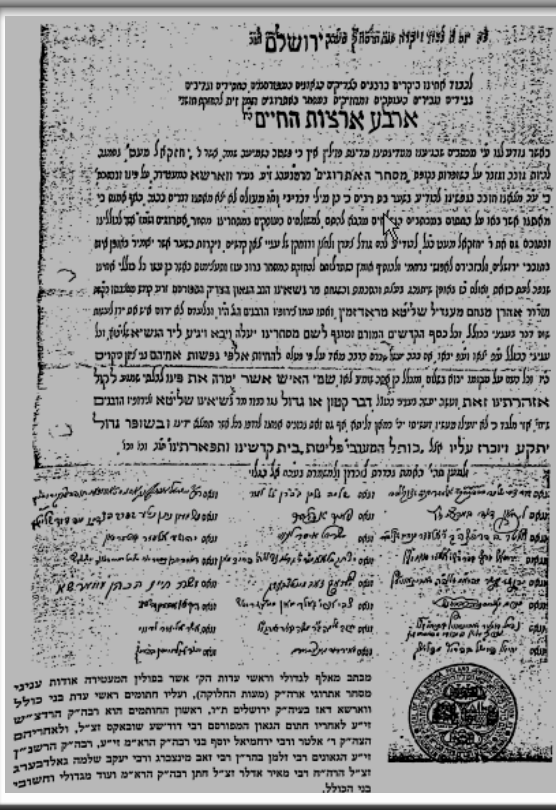
עתה כבר ברור לך על שום מה זכה אצילנו הרבי- שא היה מדרי צפת ואח"כ שב לירושלים עיר מולדתו- לכבוד זה..

מדי שנה בשנה בעלותו מירונה אנו יוצאים לקראתו בסוסינו ועורכים לכבודו 'פנטזיה' בסגנון מזרחי, ביטוי לרחשי תודתנו לרבינו על שהושיענו בעת מצוקותינו הקשה מיד הערבים המלסטים בדרכים ואורבים למתיישבים היהודיים בכדי ליטול את כספם ואת נפשם.

הסתלקות רבינו

מרן רבינו הסתלק לבית עולמו בהיותו כבן שבעים וחמש שנים, נשבה ארון הקודש ועלה לאגוזימ ביום ה' אלול תרע"ה, וירב בבת יהודה ותאניה, ובני ירושלים התעספו באלב ומיאנו למצוא נתמה. מקום קבורתו במרומי הר הזיתים.

זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל אמן

מסיונרי שערך תעמולה נרחבת וציד נפשות לנצרות, רחמנא ליצלו. וכומר שחנן מרושע אחד שהיה מסיונר נלהב, היה משוטט בחצוצות העיר ומפזר עלונים מוזהמים ונואם בפרהסיה, מבלי שאיש יהיו לנגוע בו לדעה...

משיב לבבות
במשעו הראשון להיכל הקודש בקרלץ עבר רבינו דרך עיר רוסיה. כשהגיע לעיר הנמל אודיסה השתוללה מגיפת חולירע במקום ואף הוא ניגף בה ונפל למשכב, מחלתו גברה מיום ליום והוא הגיע כמעט עד שערי מות החל... כשכלו כל הקיצים הקיצים והעומדים סביבו חשבו כי הנה הגיעו רגועי האחרונים חגר רבינו עזר, התאושש וקרא בנשוא את עיניו השמיהם- רבנו של עולם, תן לי במתנה עוד שנות חיים והבטחתי, כי אקים את הכתוב "אלמדה פושעים רדכי".. ובשבו לארץ ישראל ליקט סביבו חבורת עעירים דיקים ופוחזים, אשר בקושי שרד בהם קרטוב של לחלוח יהדות, וכמעט שנשתקעו במצולות החטא.

ועמל עמם רבינו הקי ימים רבים השריש בקרבם תשוקה להתקרב לדרך אותה עמדו לעזוב, והפק אותם לחבורת בעלי תשובה, שהלכו כל ימיהם בנתיהם תורה ומצוות ובניהם אחרים.

מקדש שם שמים
מסופר שכרבינו היה נוסע למירון לציונו הקדוש של בר יוחאי, עשה דרכו מכיוון טבריה ועפתי, כשהגיעה שיירתו לאותם איזורים גליליים בא לקראתו אנשי ראש- פינה, יהודים גברתנים ושריירים בנוסח

מתולדותיו בקצה
מרן רבינו נולד בערב חג הסוכות של שנת תר"ך בפשעודבורג, בדרך עליותו לארץ ישראל עם אביו וסבו, כנכסו להיכלו של הרה"ק מרוזין זיע"א אשר סילסל בפאותיו ובירכו שלא יראה בעיניו שום דבר אסור כל חייו, וכן היו אצל הרה"ק רבי שלום מבעלזא זיע"א שהושיבו על ברכיו.

בשנת תר"ך לערך, נשא בירושלים את הרבנית הצדקנית מרת מרים, בת רבי נח פנחס הלוי הורוביץ מברא, מגזע הקודש של האחים הקדושים הרה"ק ר' שמעלקא מניקלשבורג, והרה"ק רבי פנחס הלוי הורוביץ אב"ד פרנקפורט בעל ההפלאה, ולמעלה בקודש.

בהשפעת חסידי קארלין שבידושים, נסע רבינו בשנת תרכ"ה לקארלין, להתתופף בעל הקודש של הרה"ק בעל הבית אהון זיע"א, אשר חיבבו עד למאד, ואמר לו: "איך מיט דיר און דו מיט מיר בזה ובבא", (אני עמך ואתה עמי, בזה ובבא). באותה נסיעה, הסתופף גם אצל צדיקים נוספים במדינות אירופא, בנייהם שארו בשרו צאצאי היהודי הקדוש מפסיחא.

אביו הקדוש, ראה בו כי לגדולות נוצר, ומסר לו סדרי הקדושים, והבחין בו כי לגדולות נוצר, ומסר לו סדרי חכמה ונשיאות והסמיכו למלא את מקומו. צדיק דורו רחשו לו כבוד רב, ושאר בשרו הרה"ק רבי חיים שמואל מחענטשין זיע"א העיד עליו שהיה שנים רבות "צדיק הודר".
לאחר פטירת אביו בשנת תרמ"ג, נתמנה על מקומו כמנהיג עדת חסידי לעלוב אשר בירושלים. בהנהגתו שילב את המסורת הנהוגה בלעלוב, עם ההתלהבות הגדולה שנהוגה אצל חסידי קארלין, והדריך את חסידיו לעבודת ה' בתמימות וביטחון ושמחה, ובעיקר לתפילה בהתלהבות.

תפילתו היתה לשם דבר, והיתה לאבן שואבת ליהודי ירושלים שנחנו לשמוע לקול הרינה והתפילה, כי שילב בתפילתו ניגונים רבים כרוחו הטובה עליו ביד ה'. וגדולי המקובלים היו שומעים בסלסולי תפילתו כוונות שמירות שהטמין במילים על פי תורת הכללה.
רבינו היה מהמהנהיגים בעלונים של יהודי ירושלים, וידיו רב לו בביעור חומת הקדושה בעיר, ובעיצוב דמות הישוב הישן. יסד מוסדות רבים לעדת החסידים, ביניהם התלמוד תורה יחיי עולם' שפועל עד ימינו, ושכונת בתי וראש, ליצניא פולין. לאחר פטירת הרבנית הצ' ע"ה בשנת תרע"א, נשא בזיווג שני את הורנתו של בנו, הרבנית מרת מרים ע"ה אלמנת הרה"צ רבי יוסף ציינורט מקראקא בת רבי יהושע שמשון קרובער, מקור מתעבתה מגזע גדולים וקדושים, אמה היתה בת רבי שלמה בערטרסאם אב"ד טעקעוטישין בן אחר בן עד לרבינו שבת בך השיך. (קיצור התולדות נלקט מספר "תפארת בני אבות")

גופא דעובדא
אסופת סיפורים מקוריים מקורות חיוני של הרה"ק מרן אדמו"ר הרדצ"ש זיע"א

במסירות נפש
אמץ לב בגבורים היה רבינו מיומו הראשון ועשוי חלמיש. אין עליו מורא של בשר ודם כלל כי אם מורא של מלך מלכי המלכים בלבד.
בימים ההם התקיים בעיה"ק ירושלים תובב"א, תא

הילולא צדיקיא

יום ש' ב' ד' אלול	רבי משה - רמ"ף - ב"ר אברהם פרוכובנאלו ממונטובה (ש"ל)
יום ג' ז' אלול	רבי עזריה הירש מברלין ב"ר אריה לייב (תקס')
יום ה' א' אלול	רבי אריה לייב ב"ר יוסף תיאומים - ער אריה (תקצ"א)
יום ו' ב' אלול	רבי נתן ברשטיין אב"ד לברטוב ב"ר ישכר דוב מהגמבר (תקצ"ד)
יום ז' ג' אלול	רבי ישראל חיים מסטאנצ'ין ב"ר משה אליקים ביינה מועלירוב (תרפ"ד)
יום ח' ד' אלול	רבי ישעיהו מפשעודבורג הראשון ב"ר מאיר (תקצ"א)
יום ט' ה' אלול	רבי משה עזרא מניירבא (תרל"ד)
יום י' ו' אלול	רבי מאיר שמחה ב"ר שמשון קלויניוס הכהן מוויניצ'ה בן מושך חכמה ואור שמו (תרפ"ו)
יום י"א ז' אלול	רבי יוסף מאיר ב"ר חיים אברהם פולק מברנסו (תש"א)
יום י"ב ח' אלול	ב"ר מרן אדמו"ר הרה"ק רבינו דוד צבי שלמה מלעלוב זיע"א בן כ"ק מרן אדמו"ר הרה"ק רבי שלמה מנדל מלעלוב זיע"א (תרע"ה)
יום י"ג ט' אלול	רבי משה הכהן שברון ב"ר שלום אבן מהרש"ם מברנעו הסתופף בעל ר"מ מפרמישלא (תמ"ז)
יום י"ד י' אלול	רבי מנחם נתן נעט איירבאך ב"ר שלמה מלונטשין מנחתו ביה"ח סמוך למרן הרדצ"ש זיע"א (תת"ל)
יום י"ה י"א אלול	רבי גרשון שאול י"ט ליפמן ב"ר נתן הלר בן תום י"ט (ת"ח)
יום י"ו י"ב אלול	רבי משה מינץ אב"ד אויבן יושן ב"ר יהודה ש"ת מהר"ם מינץ ועוד (תקצ"א)

